

บทที่ 6

เสนอแนะแนวทางการพัฒนา

6.1 วัตถุประสงค์หลัก

- 1) เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม
- 2) เพื่อเป็นแนวทางการควบคุมทิศทางการขยายตัวของชุมชน
- 3) เพื่อส่งเสริมบทบาทของบ้านเพในฐานะชุมชนศูนย์กลางการท่องเที่ยว

6.2 เป้าหมายการพัฒนา

- 1) จัดให้มีแผนการใช้ที่ดินที่เหมาะสม
- 2) พัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ
- 3) ปรับปรุงแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 4) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และส่งเสริมให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม (Green Tourism)

6.3 เสนอแนะแนวทางการพัฒนา

เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาดังกล่าวในข้อ 6.2 จึงได้กำหนดแผนพัฒนาในแต่ละด้านไว้ดังนี้คือ

- 1) แผนการใช้ที่ดิน
- 2) แผนพัฒนาปรับปรุงระบบถนน
- 3) แผนการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม
- 4) แผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

1) แผนการใช้ที่ดิน

วัตถุประสงค์หลักของแผนการใช้ที่ดิน คือการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตเมืองและชนบท เพื่อให้มีความเป็นระเบียบและมีรูปแบบการขยายตัวของชุมชนที่เหมาะสม และเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการใช้ที่ดินที่มีความขัดแย้งกันมากอยู่ในพื้นที่เดียวกัน นอกจากนี้ยังใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ และเป็นแนวทางในการพัฒนาที่ดินของภาคเอกชน

1.1) การใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

เมื่อพิจารณาการใช้ที่ดินของบ้านเพในย่านธุรกิจกลางเมือง (Central Business District CBD) ในปัจจุบันพบว่ามีปัญหาเรื่องความหนาแน่นในบริเวณตลาดเพ และถึงแม้ว่าจะมีการขยายตัวของธุรกิจการค้าและบริการเพิ่มมากขึ้นในบริเวณทางหลวงหมายเลข 3145 (ถนนเลียบชายฝั่งสายเพ-แกลง-กร้า) ซึ่งเป็นย่านธุรกิจการค้าแห่งใหม่ที่ขยายต่อเนื่องจากตลาดเพ แต่กิจกรรมส่วนใหญ่ของเมืองก็ไม่ได้มีการย้ายหรือขยายพื้นที่ออกไปมากนักกลุ่มเป้าหมายลูกค้าและบริการที่เกิดขึ้นใหม่ในย่านนี้ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังพบว่าอาคารพาณิชย์หลายแห่งที่สร้างใหม่ในช่วง 4-5 ปี ที่ผ่านมายังมีการใช้ประโยชน์ไม่เต็มที่ ทั้งนี้เนื่องมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวลดลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงที่เกาะเสม็ดเริ่มมีปัญหา ฉะนั้นเพื่อให้เป็นการแบ่งเบาภาระของพื้นที่ในย่านธุรกิจเดิม บริเวณตลาดเพจึงควรมีนโยบายช่วยผลักดันให้กิจกรรมทางการค้าและบริการกระจายออกจากพื้นที่เดิมให้มากกว่าเดิม จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวจึงควรกำหนดให้มีการขยายเขตการใช้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากจากตลาดเพไปทางทิศเหนือจดแนวถนนสุขาภิบาล และทางทิศตะวันออกจดคลองกรุน(สุขเขตสุขาภิบาล)

1.2) การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

เพื่อให้มีการขยายตัวของชุมชนต่อเนื่องกับย่านธุรกิจการค้า และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากในเขตใจกลางเมือง จึงได้เสนอให้มีการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง อยู่ติดกับย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่นมากเนื่องจากในปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชนในบริเวณถนนหลักสองสายคือทางหลวงหมายเลข 3140 (ทางเข้าตลาดเพ) และถนนกรุนน้อย และในอนาคตจะมีแนวโน้มนำขยายต่อไปเรื่อย ๆ ไปตามแนวถนนดังกล่าวโดยบริเวณด้านหน้าจะเป็นอาคารพาณิชย์ส่วนด้านในเข้าไปจะมีอาคารที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นจึงได้มีการเปิดพื้นที่ด้านใน โดยลดพื้นที่เกษตรกรรมลงส่วนหนึ่งเพื่อเพื่อไว้สำหรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต และเพื่อเปิดโอกาสให้มีการพัฒนาที่ดินในบริเวณนั้น ๆ ด้วย

1.3) การใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย

ปัจจุบันการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยมีการกระจายอยู่ทั่วไป ตามหมู่บ้านต่าง ๆ ในเขตสุขาภิบาลบ้านเพส่วนใหญ่เป็นการใช้ที่ดินรวมอยู่ในบริเวณเดียวกับการใช้ที่ดินเพื่อการ

เกษตร รูปแบบชีวิตความเป็นอยู่ของคนส่วนใหญ่ยังคงเป็นแบบสังคมการเกษตรพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นเขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อยได้แก่พื้นที่รอยต่อระหว่างพื้นที่เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง ซึ่งในอนาคตมีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมเมืองมากขึ้น

1.4) การใช้ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

ได้แก่พื้นที่ทางตอนเหนือของสุโขทัย และพื้นที่ฝั่งตะวันตกของสุขาภิบาล(แนวเขตที่ใช้แบ่ง ลักษณะของพื้นที่สุขาภิบาลออกเป็น 2 ส่วน ใหญ่ ๆ คือ ทางหลวงหมายเลข 3140 โดยฝั่งตะวันตกจะเป็นพื้นที่เกษตรกรรมส่วนตะวันตกออกจะเป็นพื้นที่เมือง) การกำหนดให้พื้นที่เกษตรกรรมในฝั่งตะวันตกของสุขาภิบาล เป็นพื้นที่เกษตรกรรมต่อไป มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสงวนรักษาพื้นที่เกษตรกรรมไว้และเพื่อเป็นแนวกันชนของการขยายตัวของเมืองในฝั่งตะวันตกของทางหลวงหมายเลข 3140 ซึ่งจะมีผลกระทบโดยตรงต่อพื้นที่เกษตรของบ้านเพ

1.5) การใช้ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า

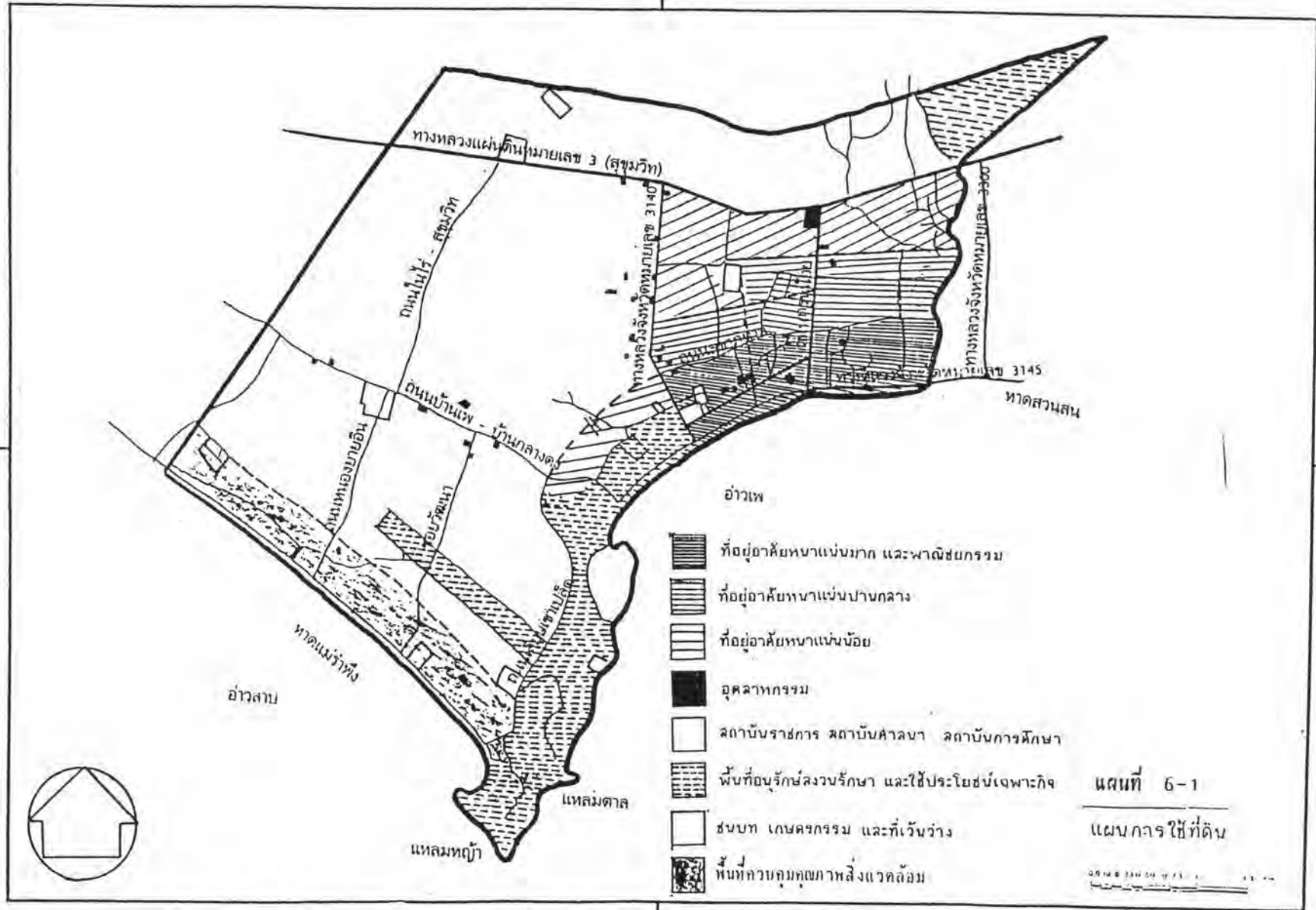
กิจการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของบ้านเพเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กและอุตสาหกรรมในครัวเรือน อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีคนงานเกิน 100 คน มีเพียง 1 แห่งคือ อุตสาหกรรมแปรรูปของอาหารทะเล ในอนาคตคาดว่าจะไม่น่าจะมีการขยายตัวของกิจการอุตสาหกรรมการผลิตขนาดใหญ่ในเขตสุขาภิบาลบ้านเพ แต่ในขณะเดียวกันการขยายตัวของเมืองที่เกี่ยวข้องจะยังคงมีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ถึงแม้ว่าจะมีอัตราการเพิ่มที่ลดลงในช่วงทศวรรษหน้า (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2536) ซึ่งหมายความว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวก็จะมีบทบาทความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ นอกจากนี้ในจังหวัดระยองก็มีเขตอุตสาหกรรมอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดพื้นที่ใดให้เป็นเขตอุตสาหกรรมและคลังสินค้าโดยเฉพาะ ส่วนอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและไม่ก่อให้เกิดความรำคาญหรือรบกวนย่านที่พักอาศัย ควรจะมีการขออนุญาตเป็นราย ๆ ไปตามความจำเป็นและความเหมาะสม

1.6) การใช้ที่ดินประเภทสถาบันราชการ และสถาบันทางสังคม

ไม่มีการกำหนดการใช้ที่ดินประเภทนี้เพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะการใช้ที่ดินประเภทนี้ในปัจจุบันสามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคตได้อยู่แล้ว

1.7) การใช้ที่ดินประเภทเขตควบคุมพิเศษ เพื่อคุ้มครองและรักษาสีเขียว

ควรกำหนดการใช้ที่ดินบริเวณริมหาดแม่รำพึงตามแนวถนนเลียบริมชายหาดลึกจากชายฝั่งประมาณ 500 เมตร ให้เป็นเขตควบคุมการใช้พิเศษ เพื่อคุ้มครองและรักษาสีเขียวกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ควรจะเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

2) แผนการปรับปรุงระบบถนน

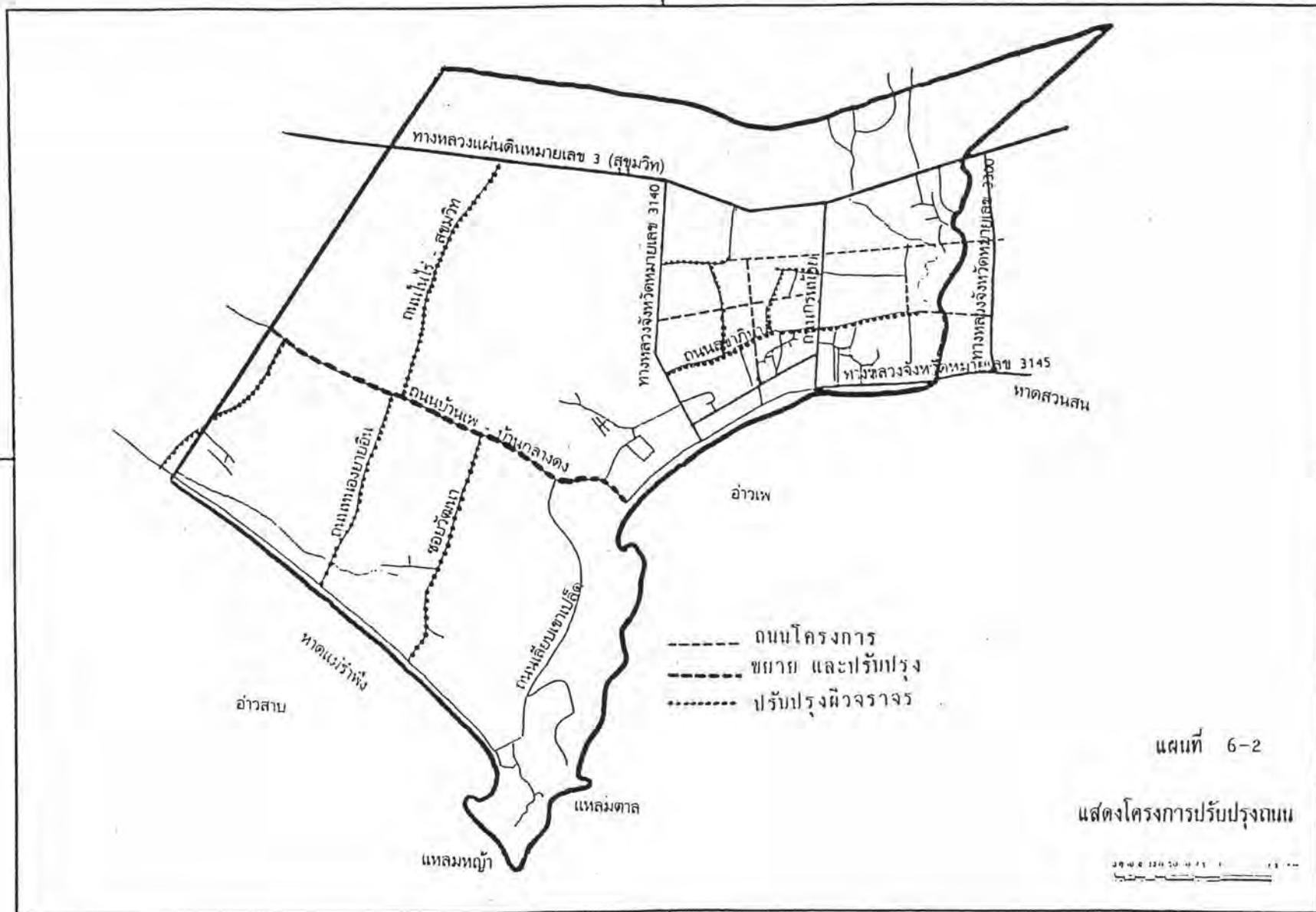
เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดเขตการใช้ที่ดินในย่านที่อยู่อาศัยในเมือง และพื้นที่ต่อเนื่องกับใจกลางเมือง ควรมีการปรับปรุงแก้ไขระบบถนนย่อยในพื้นที่เพื่อให้เป็นโครงสร้างพื้นฐานหลักที่จะนำมาซึ่งการพัฒนาสาธารณูปโภคในด้านอื่น ๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต

สภาพปัญหาของระบบถนนย่อยในพื้นที่ซึ่งกำหนดให้เป็นย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลางคือ ผิวการจราจรที่ไม่ได้มาตรฐาน ส่วนใหญ่ยังคงเป็นทางลูกรังและเป็นถนนขอยที่คับแคบ อีกทั้งไม่มีการเชื่อมโยงของถนนที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นในการพัฒนาระบบถนนเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในบริเวณนี้จึงควรมีโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการปรับปรุงและขยายถนนสุขาภิบาลให้ทะลุเชื่อมกับทางหลวง 3300
2. โครงการปรับปรุงถนนย่อยในพื้นที่ด้านใน รูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการกระจายความเจริญสู่พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นย่านที่อยู่อาศัยในอนาคตคือระบบถนนแบบตาราง (Grid) ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการวางแผนพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในด้านอื่น ๆ

นอกจากการปรับปรุงระบบถนนในย่านที่อยู่อาศัยและเขตเมืองดังกล่าวแล้วยังควรมีการปรับปรุงถนนย่อยในพื้นที่รอบนอกเพื่อให้การติดต่อระหว่างชุมชนย่อยในเขตชนบท และชุมชนเมือง มีความสะดวกสบายยิ่งขึ้น ถนนย่อยที่ควรมีการปรับปรุงมีดังต่อไปนี้

1. ถนนสายบ้านแพ - บ้านกลางดง ซึ่งเป็นถนนย่อยสายสำคัญใช้เป็นทางเชื่อมโยงระหว่างชุมชนเกษตรและชุมชนเมือง และเป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรสู่ตลาด ปัจจุบันมีสภาพชำรุดทรุดโทรมและมีขนาดเล็กเกินไป จึงควรมีการปรับปรุงผิวจราจรให้ได้มาตรฐาน และขยายช่องทางให้กว้างกว่าเดิม
2. ถนนสายในไร่ - ทินขาว คือถนนที่แยกจากถนนสายบ้านแพ - บ้านกลางดง และไปเชื่อมกับถนนเลียบชายหาดแม่รำพึงบริเวณเขาสาป สภาพถนนเป็นทางลาดยาง มีชำรุดเสียหายหลายจุด เพราะรถบรรทุกวิ่งผ่านประจำ
3. ถนนขอยวัฒนา เป็นถนนลูกรังที่เชื่อมระหว่างถนนสายบ้านแพ - บ้านกลางดง กับถนนเลียบชายหาดแม่รำพึง ควรปรับปรุงผิวจราจรให้เป็นถนนลาดยาง

3) แนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

3.1) การแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย

1. เพิ่มประสิทธิภาพการบริการเก็บขยะมูลฝอยให้ทั่วถึงโดยมีแนวทางในการดำเนินการดังนี้

- จัดซื้อรถเก็บขยะขนาดเล็ก (เท่ารถกระบะขนาด 1 ตัน) เพื่อให้บริการเก็บมูลฝอยใน เขตชุมชนเมือง ซึ่งมีถนนคับแคบ

- เพิ่มจุดรองรับ และเพิ่มจำนวนถังขยะในย่านชุมชนหนาแน่นและในบริเวณตลาด โดยใช้ถังขยะที่มีความจุ 100-200 ลิตร มีความแข็งแรงและมีฝาปิดมิดชิด เพื่อกันกลิ่นเหม็นรบกวน

- เพิ่มพนักงานกวาดขยะ หรือถ้าเป็นไปได้ควรซื้อรถกวาดถนน

2. จัดหาพื้นที่สำหรับกำจัดขยะแห่งใหม่ เนื่องจากพื้นที่ทิ้งขยะเดิมเริ่มหมดสภาพและมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การพิจารณาเลือกพื้นที่สำหรับสร้างเป็นที่กำจัดขยะ ควรจะต้องให้อยู่ห่างไกลจากแหล่งชุมชนพอสมควร และไม่อยู่ใกล้กับแหล่งน้ำธรรมชาติ

3. เลือกใช้วิธีการกำจัดมูลฝอยที่เหมาะสม โดยพยายามนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

4. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บค่าบริการเก็บมูลฝอยของสุขาภิบาลเสียใหม่ โดยควรเก็บให้ทั่วถึงทุกหลังคาเรือน และควรปรับอัตราค่าบริการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันและเพื่อเพิ่มรายได้แก่สุขาภิบาลสำหรับใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับแผนการกำจัดขยะมูลฝอย

5. การประชาสัมพันธ์เพื่อขอความร่วมมือจากประชาชนในการช่วยกันแก้ไขปัญหา และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และทัศนคติบางอย่าง ในประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

- ขอร้องให้ประชาชนที่มีพฤติกรรมในการทิ้งมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องเช่น ทิ้งในที่ว่างข้างถนน ทิ้งลงแหล่งน้ำธรรมชาติ ปรับเปลี่ยนนิสัยเสียใหม่โดยชี้แจงให้เข้าใจถึงผลเสียที่เกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อม ซึ่งมีผลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนเอง

- ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจถึงสภาพปัญหาขยะมูลฝอยในปัจจุบันและความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาวิธีการกำจัดขยะ และการบริการของสุขาภิบาล ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ดังนั้น สุขาภิบาลจึงต้องปรับปรุงอัตราค่าบริการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในแต่ละเดือนและควรปลูกฝังทัศนคติใหม่ ๆ แก่ประชาชนในเรื่องการให้บริการของรัฐ ว่าไม่ควรจะปล่อยให้เป็นการละทิ้งของรัฐเพียงฝ่ายเดียวแต่ประชาชนควรจะมีส่วนรับผิดชอบด้วยเช่นกัน

- ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลดีของการแยกประเภทขยะมูลฝอยและผลเสียของการไม่แยกมูลฝอย

3.2) การแก้ไขปัญหาน้ำเสีย

1. ควรเร่งให้มีการดำเนินการโครงการระบบรวมน้ำเสีย และระบบบำบัดน้ำเสีย
2. ควรมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อควบคุมมาตรฐานน้ำทิ้งจากอาคารเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของระบบบำบัดน้ำเสีย
3. ในบริเวณที่ไม่อยู่ในพื้นที่ของระบบรวมน้ำเสียควรมีกฎหมายบังคับให้ติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียในพื้นที่ (Onsite Treatment)
4. ควรมีการศึกษาวางแผนแก้ไขปัญหาการรुक้ำพื้นที่ชายหาดบริเวณอ่าวเพ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดที่สำคัญของปัญหามลพิษทางน้ำ

4) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวธรรมชาติ

4.1) มาตรการในการรักษาสีงแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเพื่อเป็นการรักษาและพิทักษ์สีงแวดล้อมในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ควรมีมาตรการในการดำเนินการดังนี้คือ

1. มาตรการทางกฎหมาย
 - ควรประกาศให้บ้านเพเป็นเขตคุ้มครองสีงแวดล้อม
 - ควรมีมาตรการควบคุมอาคารในแหล่งท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของอาคาร ความสูง อัตราส่วนระหว่างพื้นที่อาคารและพื้นที่ดิน (Floor Area Ratio) และอัตราส่วนพื้นที่อาคารคลุมดิน (Building Coverage Ratio)
 - ควรมีมาตรการทางกฎหมายกำหนดให้อาคารทุกประเภทมีระบบน้ำเสียในตัว (Onsite Treatment)
 - มีกำหนดโทษผู้ที่ใจงทำลายสภาพแวดล้อม เช่น มีระบบบำบัดน้ำเสีย อยู่แล้ว แต่ไม่ยอมใช้งาน
2. มาตรการทางสังคม
 - หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่นควรเป็นแกนนำจัดประชุมสัมมนาเพื่อการรักษาสีงแวดล้อม โดยเชิญผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวทุกประเภททั้งธุรกิจขนาดเล็กและขนาดใหญ่ เพื่อชักจูงให้เกิดพลังร่วมของสังคมในการแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อม

- สนับสนุนให้กลุ่มพลังต่าง ๆ ในท้องถิ่นเป็นแกนนำในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม เช่น การฟื้นฟูสภาพชายหาด

- แบ่งมอบหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในการดูแล และพิทักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาด ให้แก่บรรดาผู้ประกอบการ หรือผู้ที่มีธุรกิจเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นผู้ที่ใช้ประโยชน์โดยตรงจากธรรมชาติ จึงน่าจะมีความสำนึกรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า จะมอบสิทธิพิเศษแก่ผู้ใดในการใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณชายหาด

4.2) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติในเขตสุขาภิบาลบ้านแพ้วได้รับผลกระทบจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคเอกชนมากที่สุดคือ สวนรุกขชาติ (สวนสน) และหาดแม่รำพึง แต่ผลกระทบต่อสวนรุกขชาติเพ เป็นผลกระทบทางอ้อมมากกว่า กล่าวคือ เป็นผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมของชายหาดที่เกิดจากการขยายตัวของชุมชนและธุรกิจการค้าในย่าน CBD ของเมือง ซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของบ้านแพ้ว ปัญหามลพิษทางน้ำ และสภาพชายหาดที่สกปรกจึงไม่ได้มีสาเหตุหลักจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ การเก็บกวาดขยะที่ลอยมาติดชายหาด จึงเป็นแค่การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุเท่านั้น ดังนั้นในการพัฒนาสวนสน ให้กลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามดังเช่นในอดีต จะสามารถทำได้ก็ต่อเมื่อมีการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในบริเวณตัวเมืองได้ก่อน ส่วนผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณหาดแม่รำพึงเป็นผลกระทบต่อพื้นที่โดยตรง ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ริมหาดส่วนใหญ่เป็นที่ของเอกชนจึงมีการพัฒนาเป็นที่พักตากอากาศเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นเพื่อป้องกันไม่ให้สภาพแวดล้อมของหาดแม่รำพึงถูกทำลายลงไปพร้อมกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเหมือนเช่นกับแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติหลาย ๆ แห่งของประเทศไทย เช่น ภูเก็ต สมุย พังงา และแม้แต่เกาะเสม็ด จึงควรให้กำหนดการใช้ที่ดินบริเวณนี้เป็นเขตควบคุมพิเศษและมีมาตรการทางกฎหมายควบคุมดังรายละเอียดที่กล่าวในหัวข้อที่แล้ว แต่เพื่อไม่ให้เป็นการปิดโอกาสในการพัฒนาพื้นที่ของภาคเอกชน จึงควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวในบริเวณนี้ต่อไป แต่จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมเท่านั้น (Green Tourism) ดังนั้นรูปแบบของการท่องเที่ยวในบริเวณนี้จึงน่าจะเป็นการพักผ่อนในบรรยากาศสบาย ๆ แบบธรรมชาติมากกว่า จากสถานการณ์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวบริเวณหาดแม่รำพึงควรมีการปรับปรุงและพัฒนาในประเด็นสำคัญต่อไปนี้คือ

1. พัฒนาระบบน้ำประปาให้เพียงพอกับความต้องการ
2. ควรมีการจัดระเบียบความเรียบร้อยของผู้ค้าประเภทรถเข็นโดยจัดให้อยู่ในสถานที่ ๆ จัดไว้ให้เพื่อสะดวกในการควบคุมทั้งในเรื่องของจำนวนและคุณภาพของผู้ค้า
3. ควรจัดให้มีการจอตรดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เนื่องจากในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่นิยมขับรถมาเองและเป็นนักท่องเที่ยวประเภทไม่ค้างคืนจึงมีรถจอดเกะกะไม่เป็นระเบียบและลงมาจอดบนพื้นที่ของหาด

4. ควรมีการพัฒนาปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของชายหาดให้สวยงามและมีเอกภาพ เช่น การปลูกต้นไม้ การจัดให้มีเก้าอี้นั่งสาธารณะ และถังรองรับขยะ

5. ควรมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น จัดให้มีหน่วยดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่ลงเล่นน้ำ